



Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M im@im.dk
W www.sum.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 23. juli 2010
Enhed: PrimSund
Sagsbeh.: hbj
Sags nr.: 1005863
Dok nr.: 271248

Folketingets Sundhedsudvalg har den 29. juni 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 716 (alm. del) til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt.

Spørgsmål nr. 716:

"Hvad er ministerens holdning til, at så mange læger har fået det gule kort for ikke at meddele, at de arbejder for medicinalindustrien, som er beskrevet i artiklen "1694 læger i lommen på medicinalindustrien" i Ekstra Bladet den 24. juni 2010, og vil ministeren oplyse, hvilken sanktion, der er forbundet med at få det røde kort?"

Svar:

Af den nævnte avisartikel fremgår bl.a., at 1694 læger aktuelt har Lægemeddelstyrelsens tilladelse til at arbejde for lægemiddelindustrien, og at omkring 650 læger arbejder for denne industri uden en sådan tilladelse. Det oplyses, at mange læger er tilknyttet flere lægemiddelvirksomheder, nogle helt op til 13 forskellige virksomheder. Med henvisning til disse tal udtaler formanden for Danske Regioner bekymring for, om lægernes mange bijob i industrien går ud over patienterne. Denne fremhæver betydningen af at sikre, at lægernes samarbejde med industrien ikke påvirker deres ordination af lægemidler.

Om sanktioner i forhold til de nævnte læger, der ikke har søgt om Lægemeddelstyrelsens tilladelse, oplyses, at styrelsen har givet dem en påtale – et gult kort. Som næste sanktionsmulighed nævnes en politisag med bøde.

Til spørgsmålet kan jeg oplyse, at det siden 1932 har været et krav efter apotekerlovens § 3, stk. 2 og 3, at læger, tandlæger (stk. 2) og apotekere (stk. 3) ikke må drive eller være tilknyttet en lægemiddelvirksomhed uden tilladelse fra Lægemeddelstyrelsen. Pligten til at søge om tilladelse gælder for læger og tandlæger med patientbehandling i Danmark. Der skal ansøges for hver enkelt tilknytning, med mindre tilknytningsforholdet er af ubetydeligt omfang eller ulønnet.

Lægemeddelstyrelsen offentliggør en - løbende opdateret - liste over meddelte tilladelser efter apotekerloven til læger, tandlæger og apotekere på sin hjemmeside. På listen er oplyst, hvilken virksomhed den enkelte er tilknyttet, tilknytningens art og til hvilken dato tilladelsen gælder.

Overtrædelser af apotekerlovens § 3 straffes i medfør af lovens § 72, stk. 1, nr. 1, med bøde.

Med henblik på at sikre overholdelse af denne ansøgningspligt, blev der med en ændring af lægemiddeloven i 2008 indført en pligt for lægemiddelvirksomheder til at give besked til Lægemiddelstyrelsen, om de læger, tandlæger eller apotekere, de har tilknyttet deres virksomhed. Ifølge gældende bekendtgørelse om indberetningspligten skal virksomhederne indberette data om en sådan tilknytning digitalt til styrelsen én gang om året.

Disse nye indberetninger fra lægemiddelvirksomhederne har ført til, at Lægemiddelstyrelsen er blevet bekendt med omkring 650 læger, som er tilknyttet lægemiddelindustrien uden først at have fået styrelsens tilladelse.

I forhold til disse læger har Lægemiddelstyrelsen fulgt samme praksis, som styrelsen hidtil har fulgt ved overtrædelser af apotekerlovens § 3, stk. 2 og 3.

Praksis omfatter den fremgangsmåde, at Lægemiddelstyrelsen ved konstaterede overtrædelser af apotekerlovens § 3, stk. 2 eller 3, retter henvendelse til den pågældende sundhedsperson og anmoder denne indsende nærmere oplysninger om tilknytningen. På grundlag af indsendte data meddeler styrelsen enten tilladelse til eller afslag på en given tilknytning.

Ved den første overtrædelse får sundhedspersonen alene en påtale fra styrelsen. I Ekstra Bladets artikel omtalt som "et gult kort".

I gentagelsestilfælde vil styrelsen overdrage sagen til politiet med henblik på rejsning af tiltale, og eventuel idømmelse af bødestraf. Jeg går ud fra, at omtalen af "det røde kort" i Ekstra Bladets artikel er denne sanktion. Jeg kan oplyse, at styrelsen endnu ikke har politianmeldt sager af denne karakter.

Jeg finder det naturligvis uacceptabelt, at så mange læger har undladt at søge om Lægemiddelstyrelsens tilladelse, inden de påtog sig arbejdsopgaver for lægemiddelindustrien. Ansøgningskravet i § 3 har det vigtige formål at medvirke til, at de nævnte faggrupper ikke bliver påvirket af industriinteresser i deres virksomhed som sundhedspersoner – og dermed den målsætning at sikre patienternes tillid til, at de modtager uvildige sundhedsydelse.

Jeg må derfor konstatere, at det har været nødvendigt at indføre den nævnte meddelelsespligt for lægemiddelindustrien. Jeg forventer, at denne nye kontrolmulighed for Lægemiddelstyrelsen vil betyde, at der fremover kun vil være ganske få, eller måske slet ingen læger, der ikke efterlever ansøgningskravet i § 3, stk. 2.

For så vidt angår de nævnte sanktioner, kan jeg tilslutte mig den fremgangsmåde, at styrelsen normalt indleder med en påtale, og først i gentagelsestilfælde iværksætter en politianmeldelse.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Hanne Bonne Jørgensen